

4 nō dedit diē p̄ eo qd̄ ē dilexit. Dic̄ nō celo mis̄ da tua. Inq̄lo id māngelis id māsc̄ hominib⁹ quos de tēnē
celestis fac̄. & ueritas tua usq; adnubet. Nubes s̄t p̄phēta qui sc̄dis ymbr̄b⁹ p̄phēte arida cordeū utr̄ tam r̄gant̄
ut ad fructū boni operis p̄fereñdū p̄niquet̄. In h̄s ueritas da ē qd̄ sp̄u sc̄i repleñ uera de xpo & eccl̄a p̄lixer̄.
uilex̄ia nā sic mones dei. Mones s̄t ap̄ti uiratib⁹ eternens sublimati. qui ueritatis claritatē tāquā mones suscep̄t̄.
& om̄s tr̄s suo latrone illustrat p̄ hos montes ad numerata ē nobis uera iustitia quē ē m̄p̄o. Iudicia ma
abyssus multa. Iudicia dei p̄funda & occulta semper tam uila abysso coparant̄. qd̄ humana ratione penetrari non
possunt. Vnde ap̄ls. Oalterudo diuine & scientie dei quā m̄c̄ prehensibilita ei iudicia s̄t. & inuestigabilis m̄c̄ eius
ossumus quoq; abyssum innat̄. lā parte accepere. Corda uidelicet reprobū p̄funda obsecratate tenebrosa. quē
solus d̄s uideat & iudicat. homines & uerita ualibus d̄ne. S̄c enī om̄a erauit ita om̄ia gubernat & regit.
ā. & meunglo dicit. qd̄ un̄ passerū n̄cadit uilaqueu sine p̄missione dei patris. Ita uero sensu homines appellant
m̄geniosus mundi sapientia p̄datos. quos dñs meungelo filius sc̄i appellat. Iumenta uero cardos & reberos uo
cat. qui adeparationē sapientiū sc̄i quali nullā habent rationē. Ita illos ego & istos saluat̄ dñs ea misericordia qua
fæc̄ sole suū orbi sup̄ bonos & malos. & pluit sup̄ iustos & iniustos. qd̄ hieronim⁹ dicit. saluasse fureno tempore
iuabib⁹ p̄fors intelligi qd̄ sine sapientes sc̄i. De quib⁹ ap̄ls. sapientes s̄t ut faciant mala. sive enā bebet̄. Si ad
dñm conuerter̄ fuerint salucent̄ adnō. Qd̄ admodū multiplicasti misericordiam tuā d̄s. Hoc ei admunitione legendū
ē. Quē admodū. id quantū & quā sufficient̄ quaq; iugabilit̄ multiplicasti misericordiam. ut enī usq; addignos
quaq; & immortales excedentes. filii aut̄ hominū. inuenimus alarū nuarū sperabunt. filios hominū sc̄i dic & ele
tos quos dñs meunglo filios lucis appellat. Nā & dñs se ipsum filios hominū meunglo uocat. hi ḡ sperabunt uicem
ne. hoc ē iugratione alarū dei. Alij aut̄ duo se testamēta ueris uidelicet & nouū. In quib⁹ quoniam credere uidim
quo m̄ uicu sperare debeam inuenimus. Ist aut̄ translatio ab aub̄. quē teneros pullos suis sub ala protegant & fo
uent. ut pluies eore ualeant. Ita & in diuinis scripturis inuenimus. Quo m̄ p̄ceptis dei obedire & in diuina con
replacationē p̄ficere ualeam. Inebriabant̄ ab ubertate domus tuę. Inebriabant̄ id replebunt̄ & saturabant̄
ab ubertate domus tuę. id ab aporiis gecl̄. & diuinis uidelicet scripturis quē m̄eccl̄a contineat. Ipla ē enī domi
dei cui ubertas atq; deliciae uirtutes s̄t. & diuinarii scripturarii sacra menta quib⁹ inebriant̄ & quās insensi
bles mundo effici n̄f. S̄c enī qui uno uebriat̄ sensu p̄der̄ & quē agit n̄ intelligit. ita quē dei amor reple
rit p̄fecte amundi illū amore. p̄nit̄ abstrahit̄. ut quasi amissi sensu & exalti positus quē immundo agant̄ igno
re. It torrente uoluntatis tuę potabis eos. Loren̄ ē aqua enī impetu uenient̄ & quaq; obuia rapiens. Loren̄
& uoluntatis dei sapientia sedim dñm dicit que merita hominis ab affectu mundi quo impetu eripit. ut
nihil illi cogitare nihil agere p̄terea quē dei s̄t libeat. Qā ap̄t̄ te ē fons ure. fons ure xpo ē origo & causa
om̄ium honorū. Dic̄ ḡ p̄phēta. Ap̄t̄ te ē d̄s p̄ter̄ fons ure. & iohannes euangelista. & uerbū inquit enī
ap̄t̄ dñm. hoc ḡ uerbi ap̄t̄ dñm ē fons ure. qui ipse de s̄t dicit. Ego si uia ueritas & uia. Et ḡ uia. ē &
fons ure. qui om̄ib⁹ p̄freat ut uiuant. Non aut̄ sic ē ap̄t̄ dñm sicut amicus ap̄t̄ amicū. b̄ ita potius ut pat̄ &
filius mis̄ d̄s. Si ap̄t̄ pat̄ē ē dicit. ut p̄sonarū p̄
prietas de monstret̄. Ita in lumine tuo uidemus
lumen. Lumen xpc̄ ē qui illuminat om̄em hominem uenient̄.
re uihunc mundū. Om̄s enī qui cuq; ut natu
rali ingenio. ut diuina sapientia illuminat̄. In hoc lumine
uidet lumen. Ap̄t̄ homines quidē. aliud ē
fons & aliud lumen. immo ualde diuersa s̄t. qd̄ fons ex angusta lumen illuminat̄. S̄ h̄s duob⁹ nominib⁹ xpc̄
uocat̄. qd̄ m̄p̄o unū s̄t fons & lumen. P̄tende misericordiam tuā scientiis. P̄tende. id p̄roga manifesta misericordiam tuā
scientiis te. hoc ē h̄s qui fidē sc̄i iruunt̄ cognouer̄. & qui ueritatem catholicę fidei nullo errore corruper̄
& uilex̄ia nā h̄s qui recto s̄t corde. Iustitia qua electis iuste remuneratur s̄t. P̄tende h̄s qui recto s̄t corde:
ut illos p̄meritis digna premia retibualis. Recto aut̄ corde s̄t. qui fidē recta bonis operib⁹ ad ornant̄. S̄ uer
q̄ mundū cor ab om̄i malitiae prauitate custodiunt̄. Non ueniat̄ in p̄s sup̄b̄. id affectu sue uolumantis re
pellandi dei. & resistendi p̄cepta ei. hoc ē in iū rotu p̄ceam. d̄postare deo. P̄s aut̄ sup̄b̄ dicit̄. quā sic ho
mines pedib⁹ ambulantes. transirent de loco ad locū. ita p̄sup̄b̄ ad eos receder̄. & pulchre pedē singularit̄